

Codex Laureshamensis Teil: Bd. 1, Einleitung, Regesten, Chronik Nr. 89

In nomine sanctae et individuae trinitatis. Heinricus divina favente clementia rex. Si erga loca divinis cultibus mancipata, ibique deo servientibus, aliqua pietatis opera impendimus, non solum ad regni nostri stabiliorem felicioremque statum nobis prodesse sapimus, uerum etiam ad aeternae vitae gaudia acquirenda nos inde iuvari minime dubitamus. Quapropter nouerit universitas fidelium nostrorum tam presentium quam et futurorum, qualiter venerabilis abb. Geroldus, quem primo nostrae ordinationis die, per alectionem fratrum monasterio Lauresham dicto, quod est constructum in honore beatorum apostolorum Petri et Pauli, et ubi sanctus Nazarius corporaliter iacet, pro eiusdem bona conversatione abbatem preesse fecimus, obtulit obtutibus nostris confirmationem immunitatis dilectissimi senioris ac antecessoris nostri, bonae memoriae Ottonis imperatoris augusti, in qua continebatur qualiter idem senior noster ipsum monasterium ob amorem dei devotionemque fratrum ibidem deo servientium semper sub firmissima tuitione, et immunitatis defensione ab omni inquietudine iudiciariae potestatis consistere fecisset. Insuper etiam rogavit nos idem predictus abb. Geroldus, ut morem senioris nostri sequentes, preceptum huiuscemodi immunitatis ob reverentiam sancti mris. Nazarii, circa ipsum monasterium fieri censeremus. Cuius petitioni per interventum dilectae coniugis nostrae, videlicet reginae Cunegundae, ac Willigisi mogontinae sedis venerabilis archiepiscopi assensum prebuimus, et hoc nostrae auctoritatis preceptum erga ipsum monasterium, et monachos ibidem deo militantes, immunitatis atque tuitionis gratia, pro diuini cultus amore, et animae nostrae remedio fieri decrevimus, per quod precipimus atque iubemus, ut nullus iudex publicus, vel quislibet ex iudiciaria potestate, aut ullus ex fidelibus nostris tam presentibus quam et futuris, in aecclesias, aut loca, vel agros, seu reliquas possessiones predicti monasterii, quas moderno tempore in quibuslibet pagis vel territoriis, infra ditionem regni nostri iuste et legaliter possidet, vel quae deinceps a catholicis viris eidem collatae fuerint monasterio, ad causas audiendas, vel freda aut tributa exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, aut fideiussores tollendos, aut homines ipsius monasterii tam ingenuos quam seruos, super terram ipsius commanentes, iniuste distringendos, nec ullas redibitiones, aut illicitas occasiones requirendas, nostris nec futuris temporibus ingredi audeat, nec ea quae supra memorata sunt penitus exigere presumat. Liceat etiam memorato abbati suisque successoribus, res predicti monasterii sub defensione immunitatis nostrae quieto ordine possidere. Quicquid etiam ius fisci exinde exigere usque hac poterat, in integrum eidem concessimus monasterio, scilicet ut in alimoniam pauperum et stipendia monachorum ibidem deo famulantium, perennibus temporibus proficiat in augmentis. Et quando quidem diuina uocatione supradictus abbas vel successores eius de hac luce migraverint, quamdiu ipsi monachi inter se tales invenire potuerint, qui ipsam congregationem secundum regulam sancti Benedicti regere valeant, per hanc auctoritatem nostrae confirmationis, sicut prius habebant ex consensu Ottonis imperatoris augusti, licentiam habeant aeligendi abbatem, quatinus ipsi serui dei, qui ibidem deo famulantur, pro nobis dilectaque coniuge nostra Cunigunda, ad deum devotas preces effundant. Et ut hec auctoritas nostrae confirmationis hinc et in perpetuum firma permaneat, manu propria firmantes, sigilli nostri impressione signari iussimus. Signum domni Heinrici secundi regis invictissimi M. Eigilbertus cancellarius uice Willigisi archicapellani recognovi. Data IIIo kl. octobr. Anno dominicae incarnationis MoIIo. Indictione Ia. Anno vero domni Heinrici regis primo. Actum in Bruochsole.

Idem quoque rex quendam servum suum Benzonem cum posteritate sua sancto Nazario tradidit, hoc modo.